

saa at han har haft 3,000 Kr. Skulde der være noget at indvende mod den Fordeling, der nu foreslaas i Lovens § 2, vilde det da kun være, at der synes at være en temmelig stor Forskel mellem Chefens og næstkommanderendes Lønninger. Næstkommanderende bliver jo ogsaa i Stillingen i mange Aar, som vi have set det med den sidste, Ritmester Fagner, der gik af paa Grund af Alderdom. Det praktiske Forhold derovre er, at næstkommanderende, der bor i Ribe, har det vestlige Distrikt at sørge for, og Chefen, der bor i Kolding, det østlige. Nu foreslaas det, at Chefen skal begynde med 4,000 Kr. og saa have et Lønningstillæg af 250 Kr. for hver 4 Aars Tjeneste, indtil han efter 16 Aars Forløb faar 5,000 Kr., og at næstkommanderende skal have 200 Kr. for hver 4 Aars Tjeneste, indtil han naar 3,000 Kr. Forholdet for de andre i Korpset er som ved Hærens Lønningslov for Underklasser: Stabssergenter, Oversergenter og Sergenter lønnes ligesom i Hæren. Der er saa en Klasse, som kaldes menige Gendarmere, men som i Grunden ikke ere menige, da de allé ere Underkorporaler, hvad Distinktionerne angaar. Til disse er der foreslaaet et Tillæg, og det er ganske naturligt. Deres Forhold har hidtil været dette, at de ældste af dem, de, der have været beredne, have haft 743 Kr. 92 Øre og de uberedne 669 Kr. 72 Øre. De ville nu stige til 850 Kr. og 800 Kr. og faa i Henhold til § 3 et Alderstillæg svarende til det, Underofficererne fik. De faa Alderstillæg for 5—8—10—15—16 Aars Tjeneste, og efter 20 Aars Tjeneste faa de 324 Kr. Det oplyses, hvor meget en saadan Mand kan erholde. En Stabssergent vil saaledes, naar han opnaar alle Tillæg, faa 2,008 Kr., og for hver enkelt oplyses det, hvorledes Lønningsforholdene blive. Det svarer akkurat til Underofficerernes Løn. De saakaldte menige Gendarmere udgøre den væsentligste Del af Korpset, og det er dem, der hidtil have været daarligst stillede, ogsaa af den Grund, at det kan vare en halv Snes Aar, somme Tider mere, inden de kunne stige til at blive Sergenter og derved faa en rimelig Løn. — I § 4 er der angaaende Hæders-tegnene fastsat en lignende Bestemmelse som for Hærens Underofficerer. — Endvidere gives der Kvartergodtgørelse, for Stabssergenter og Oversergenter 144 Kr., for Sergenter 110 Kr. og for Gendarmere 100 Kr. Det kan man vistnok sige er meget rimeligt.

Jeg er den højtærede Minister taknemmelig for, at der nu endelig er Udsigt

til, at der sker disse Medborgere en Retfærdighed, som de i mange Aar have trængt til. Det er mig en Glæde, at jeg nu virkelig kan give Bevis for, hvad jeg udtalte tidligere, at, naar vi fik et Venstreministerium, skulde det nok vise sig, at ogsaa paa dette Omraade vilde Retfærdigheden sejre. Det er mig som Venstremænd naturligvis en Glæde, at det viser sig, at nu, da vi have faaet et andet System, bliver der ogsaa over for saadanne Smaafolk taget retfærdigt og billigt Hensyn.

Jeg skal til Slut rette et Spørgsmaal til den ærede Minister, og det retter jeg efter Samraad med mine Partifæller. Det er det Spørgsmaal, om Ministeren anser det for heldigt under de nuværende Forhold at komme ind paa en Omordning af Korpset. Jeg har, saa godt jeg har kunnet, søgt at sætte mig ind i Forholdene, som de ere paa den anden Side af Grænsen, thi der er jo ogsaa en Kordon af Eftersynsbetjente. Antallet af beredne er nok meget mindre end paa den danske Side, og det at have dem beredne, koster jo en hel Del. Grunden til, at der er saa mange beredne her, er, at Oversergenternes væsentligste Opgave er at inspicere de andre. Fremdeles er Korpset paa den anden Side af Grænsen mindre, og Tjenesteomgangen ogsaa en anden. Jeg tillader mig derfor at spørge, om den ærede Minister vil anse det for rigtig at tage Spørgsmaalet op om en Omorganisation af dette Korps, saa at vi f. Eks. gjorde det til et fuldstændigt civilt Korps, hvorved det blev en Slags Toldembedsmænd, der vel nærmest kunde sættes i Klasse med Rorsbetjente. Hvis den ærede Minister var tilbøjelig til at undersøge dette Spørgsmaal, var der maaske Løjlighed til ved denne Sags Behandling at tage Spørgsmaalet op og se, om vi kunde faa en helt anden Ordning og mulig ogsaa spare nogle faa tusinde Kr. Jeg afventer den ærede Ministers Svar, inden jeg afgør, om jeg vil foreslaa, at denne Sag skal henvises til et Udvalg eller ikke.

N. C. Jensen: Jeg kan som den ærede sidste Taler anbefale de Lønningsforhøjelser, som der her er Tale om. De ere jo beskedne, og man kan godt kalde dem retfærdige og rimelige. Naar den ærede sidste Taler var inde paa Spørgsmaalet, om man ikke kunde komme til en Omordning af dette Korps, vil jeg for mit Vedkommende gerne understøtte dette Spørgsmaal til den højtærede Minister, saa meget mere som jeg ikke kan tro andet,